

Dámón Athénský

Testimonia DK 37 A

A 1 = Stefanos Grammatikos Byz., Ethnika (epitomé), p. 482 Meineke

᾽Οα. ὁ μέντοι δημότης ᾽Οαθεν λέγεται ᾽Δάμων Δαμωνίδου ᾽Οαθεν᾽.

A 2 /1 = Platón, Laches 180d

Vždyť nedávno mně samému doporučil pro syna učitele hudby, Agathokleova žáka Damóna, muže, který je netoliko v hudbě velmi vzdělaný, nýbrž má i ostatní vlastnosti takové, že jeho společnost je nesmírně cenná pro takové mladíky.

καὶ γὰρ αὐτῶι μοι ἔναγχος ἄνδρα προϋξένησε τῶι υἱῷ διδάσκαλον μουσικῆς, ᾽Αγαθοκλέους μαθητὴν Δάμωνα, ἀνδρῶν χαριέστατον οὐ μόνον τὴν μουσικὴν, ἀλλὰ καὶ τᾶλλα ὅποσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν τηλικούτοις νεανίσκοις.

A 2 /2 = Schol. Alcib. 118c

Πυθοκλείδης μουσικὸς ἦν τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος καὶ Πυθαγόρειος, οὗ μαθητὴς ᾽Αγαθοκλῆς, οὗ Λαμπροκλῆς, οὗ Δάμων.

A 3 = Isokratés, Antidosis XV, 235 Mathieu

Περικλῆς δὲ δυοῖν ἐγένετο μαθητῆς, ᾽Αναξαγόρου τε τοῦ Κλαζομενίου καὶ Δάμωνος τοῦ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον φρονιμωτάτου δόξαντος εἶναι τῶν πολιτῶν.

A 4 = Plútarchos, Pericles 4

διδάσκαλον δ' αὐτοῦ τῶν μουσικῶν οἱ πλεῖστοι Δάμωνα γενέσθαι λέγουσιν, οὗ φασι δεῖν τοῦνομα βραχύνοντας τὴν προτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν. ᾽Αριστοτέλης (fr. 401 R.) δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα φησίν. ὁ δὲ Δάμων

ἔοικεν ἄκρος ὢν σοφιστῆς καταδύεσθαι μὲν εἰς τὸ τῆς μουσικῆς ὄνομα πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐπικρουπτόμενος τὴν δεινότητα, τῷ δὲ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῆ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτης καὶ διδάσκαλος. οὐ μὴν ἔλαθεν ὁ Δάμων τῆι λύρῃ παρακαλύμματι χρώμενος, ἀλλ' ὡς μεγαλοπράγμων καὶ φιλοτύραννος ἐξωστρακίσθη καὶ παρέσχε τοῖς κωμικοῖς διατριβήν. ὁ γοῦν Πλάτων (fr. 191; I, 655 Kock) καὶ πυνθανόμενον αὐτοῦ τινα πεποίηκεν οὕτω

πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ σὺ γάρ,
ὡς φασιν, [ῶ] Χίρων ἐξέθρεψας Περικλέα.

A 5 = Platón, Alcibiades I; 118c

(...) Však se o něm [o Perikleovi] říká, že se nestal moudrým sám od sebe, nýbrž že se učil u mnohých moudrých mužů, také u Pythokleida a Anaxagory; také ještě nyní, ač je v takovém věku, se právě kvůli témuž stýká s Dámónem.

λέγεταιί γέ τοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου σοφὸς γεγονέναι, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγονέναι καὶ Πυθοκλείδῃ καὶ Ἀναξαγόρῃ· καὶ νῦν ἔτι τηλικούτος ὢν Δάμωνι σύνεστιν αὐτοῦ τούτου ἕνεκα.

A 6 / 1 = Aristotelés, Athen. r. 27, 4

πρὸς δὴ ταύτην τὴν χορηγίαν ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῆι οὐσίᾳ συμβουλευσάντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν εἰσηγητῆς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίῳις ἠτᾶτο δίδοναι τοῖς πολλοῖς τὰ αὐτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικασταῖς.

A 6 / 2 = Plútarchos, Pericles 9

τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλευσάντος αὐτῷ Δημωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἰστόρηκε.

A 7 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum II, 19

Podle některých byl Sókratés nejprve posluchačem Anaxagorovým, avšak též Dámónovým, jak zaznamenal Alexandros v *Nástupnictvích filosofů*.

ἀκούσας δὲ Ἀναξαγόρου κατὰ τινας, ἀλλὰ καὶ Δάμωνος, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς ... (fr. 141; FHG III,243)

A 8 = Galénos, De Hippocr. et Plat. V, 453 Müll.

Δάμων ὁ μουσικὸς ἀυλητρίδι παραγενόμενος ἀυλούση τὸ Φρύγιον νεανίσκοις τισὶν οἰνωμένοις καὶ μανικὰ ἄττα διαπραττομένοις ἐκέλευσεν ἀυλῆσαι τὸ Δώριον· οἱ δὲ εὐθὺς ἐπαύσαντο τῆς ἐμπλήκτου φορᾶς.